

עין חרות

9.11.2012
כ"ד חשוון תשע"ג
יום שישי
יומן פנימי 5
(1923)

לְעֵמֶל לוי בן-אמתי

הוֹלֵךְ הוּא עִם שַׁחַר,
שׁוֹמֵעַ הָרוֹן –
מֵאֵפֶק וְאֵפֶק
נִשָּׂא עַד הַלּוֹם.

תּוֹעָה בַּשָּׂדֶה עוֹד
צְלִיל פְּעֻמוֹן;
תּוֹעָה שָׁם בְּעֵמֶק,
וְהֵד לוֹ: דִּין דּוֹן ...

הוֹלֵךְ אִישׁ הָעֵמֶק,
אוֹמֵר הוּא שְׁלוֹם
לְסוֹס, לְפָרָה, גַּם
לְדָרוֹר בְּמָרוֹם.

הַגָּפֹן, הַזֵּית
בְּרִכּוּהוּ בְתָם.
עֵמֶל הָאָבִיב כָּבֵר
קוֹרָא לוֹ בְּאוֹן.

אגודת הבריאות

חנה דגן

מרפאה

תזכורת לחיסון שפעת
השפעת בפתח - מומלץ מאוד להתחסן!!!
מוזמנים: חולים כרוניים, כל האוכלוסייה מעל גיל 65,
נשים בהיריון, ילדים, וכל המעוניינים.

במסגרת התייעלות ודרישות קופת חולים:
מהשבוע הבא יקבלו החברים זימון למעקב סיעודי במרפאה על ידי האחיות.
מתבקשים להיענות לקריאתנו.
בנוסף - נתחיל בתכנון תור לביצוע בדיקות דם מדי בוקר כדי למנוע "פקקים".
החברים יתאמו תור ועל פיו יתבצעו הבדיקות.

קלנועיות

לאחרונה אנחנו נתקלים בתופעה של נכדים הגרים בשכונת הנעורים הלוקחים את
הקלנועית של הסבתא (והסבא) ו"חוגגים" איתה בלילות.
לעתים נעשה הדבר ללא ידיעת הסבתא, ש"הרגליים" שלה משמשות למשחק ולנהיגה
פרועה.
מעבר לסכנה שקלנועית אחת "מעמיסה" על עצמה חמישה ולעיתים שישה בני נוער
חסונים הנוסעים בה בפראות, תוחלת החיים של אותה קלנועית מתקצרת, וההוצאות
עליה מתרבות.
שוב אני מבקשת להזכיר: הקלנועית היא "הרגליים" שלכם, שמרו עליה.
ועוד עצה קטנה: את המפתח אין להשאיר בקלנועית אלא להכניסו בלילה הביתה ואם
צריך - להחביא מתחת הכרית.

סדנת הורים לאורח חיים בריא לילדים

השבוע התחילה סדנה בת חמישה מפגשים להורים ולסבתות על אורח חיים בריא
לילדים. את הסדנה מעבירים מרצים של שירותי בריאות כללית.
7.11.12 ד"ר נדיה לומלנסקי-מומחית ברפואת ילדים ומנהלת מרכז הילד החדש בעפולה.
14.11.12 מעיין שגיא-תזונאית
21.11.12 מעיין שגיא-תזונאית
28.11.12 ספירו בולוס-פעילות גופנית, דוקטורנט בפיזיותרפיה אוניברסיטת חיפה.
5.12.12 הדס הובר-עובדת סוציאלית
את הסדנה מלווה ג'ודי רונן אחות המרפאה שלנו.

הע"ק הבריאות

מוועדת ביקורת

אמי גרדי

בשנת 2012 התבקשנו לערוך ביקורת לשני נושאים: "קבלת החלטות" ו"יזמויות" ביקורת קבלת החלטות בוצעה, ובשעה טובה הסתיימה גם ביקורת ה"יזמויות". ניתן לקבל את חוברות הביקורת לעיון, במזכירות הטכנית, אצל ציפי סהר. ומעט תשובות לשאלות הנשאלות במפגשים על המדרכות או ליד צלחת המרק:

- **מה, אין שום דבר טוב אצלנו? למה אתם לא מראים דברים חיוביים?**

חשוב להזכיר - ביקורת באה לתקן! מטבע הדברים הביקורת עוסקת בנקודות הדורשות תיקון. במרבית הפעמים התיקון יעשה על ידי התנהלות נכונה, עלינו להקפיד על פרטים פעוטים, שוליים כביכול אך במהותם הם בעלי חשיבות והם שקובעים אם הפעולה תקינה או לא!

בימי העיון חוזרים ומציינים כי, "ביקורת במהותה היא מניעת סכנות".

- **משפט החוזר על עצמו "חבל על הכסף. במילא לא יוצא מזה שום דבר".**

לא כך הוא. לאחר שהמבקר בודק, וחובה לפתוח בפניו הכול!!! מסקנותיו והמלצותיו מגיעות למקבלי החלטות, קרי - המזכירות. לא המבקר ולא ועדת הביקורת מחליטים אם לאמץ את ההמלצות. המזכירות היא שמחליטה מהו סדר הטיפול, מה ראשון ומה אחרון, מי יבצע מה ומתי, וגם קובעת לוח זמנים. קורה והמזכירות לא מקבלת את המלצות המבקר ולא מוצאת מקום לתיקון ואז אולי נכונה הטענה על ה"בזבוז".

אנו מאמינים שעצם הבדיקה והשיח המתקיים בין הגורמים המחליטים והגוף המבוקר, הם תחילתו של תיקון, אך הלוואי והיינו באמת יותר אמיצים לגעת בדברים.

- **טענה נוספת - למה צריך להביא אדם מהחוץ, כל חבר יכול ולהיכנס לנעלי המבקר.**

מבקר פנים' הנו מקצוע המחייב תעודות שונות (ראיית חשבון, משפטים ועוד). יש חשיבות רבה שעין חיצונית תראה את התמונה הכללית, ותצביע על הנקודות הבעייתיות בראייה אובייקטיבית.

בימים הקרובים נדון בנושאי הביקורת לשנת 2013.

אם יש הצעות לביקורת זה הזמן לפנות אלינו.

חברי הוועדה: ישראל סמילנסקי, בני קיי, בני רון, אמי גרדי

נ.ב. בקרוב יצא מכרז לריענון שורות ועדת ביקורת. אנו מצפים למתנדבים רבים.

חדר מוסיקה (מתחת לחדר האוכל)

ציפי סהר

מי שעובר בימים אלה בשעות אחה"צ בלובי חדר אוכל, לקחת דואר או סתם לבהות בלוח המודעות, בוודאי זוכה לשמוע קולות וצלילים הבוקעים מחדר מוסיקה. עדיין לא הוחלט אם מדובר ב"כוכבים נולדים" הבאים, אך ניתן לומר בוודאות כי מדובר בחבר'ה חדורי מוטיבציה האוהבים לנגן וליצור מוסיקה. חדר המוסיקה משמש נוער, צעירים וחברים בתפוסה כמעט מלאה וגורם להנאה מרובה.

לאחרונה עבר חדר המוסיקה מתיחת פנים. הסדקים מולאו, החדר נצבע, המזגן הוחלף, הותקנה ונטה נוספת וכן נרכש ציוד חדש על ידי ועדת תרבות. בתום השיפוץ, התקיימה פגישה עם המוסיקאים הצעירים שלנו, (רשימה מרשימה בהחלט!) שבה הסכמנו על כללי השימוש בחדר המוסיקה, פגישה שבסופה קיבל כל אחד מפתח והתחייב על שמירת הכללים.

ברצוני להודות לכל שעסקו במלאכה:

ליצחקליה שנתן את האוקי (אחרי נדנודים בלתי פוסקים מצדי), למשה נשיא שניצח על העבודות ובעיקר ניסה להרגיע אותי, ולששי על השמשת הציוד הקיים ורכישת ציוד נוסף.

בשם הנגנים/זמרים אנו מודים לציבור על ההבנה גם אם לפעמים הצלילים צורמים קמעה ומקווים, שתלמדו להקשיב לצלילים היפים ואפילו ליהנות מהם.

החלטות מזכירות

החלטות מתאריך 25.10.12

1. המזכירות מאשרת הלוואה של 25 אלף שקל לבית שטורמן. המזכירות מצפה לראות בקרוב שינויים ארגוניים שיביאו להבראת המצב הקיים במוזיאון.
2. המזכירות אישרה תקנון בנושא קצבת יחידים. חברים יכולים לקבל את נוסח התקנון המלא במזכירות.

סיום העונה בבריכה

זיוה אופנהיימר

מה עוד לא נאמר בשבחי הבריכה שלנו, בריכה התורמת לבריאות הגוף והנפש, לשמחת הילדים ולהנאת המבוגרים.

עם סיום העונה ברצוננו לשוב ולהודות לצוות המסור והחרוץ, בראשותו של הלל דן, שבזכותם נהנינו מהמקום הנהדר הזה.

תודה על מים נקיים וצלולים, שירותים מצוחצחים ומשטחים נקיים.

תודה לשומרי השער הצעירים: אושר מדינה, ניצן שמאלי, איתי נשיא

ותומר בן-רפאל.

ותודה מיוחדת למצילים: ירין דורון, חן גלדן, ארד ארצי, שוהם צפדיה, רביד לוריא,

שהשכימו קום עם שחייני הבוקר, ואיחרו בנשף עם שחייני הערב, ובין לבין

השגיחו ושמרו ימים ארוכים על קהל גדול ושוקק, באדיבות וברוח טובה.

נתראה בשמחה ובבריאות בשנה הבאה.

שימו לב!

בשעות הצהריים

בין 14:00 ל-16:00

ובימי שישי,

ילדי אי-גי נוסעים

על אופניים בשבילי

חדר-האוכל והגנים.

אנא סעו בזהירות

ובתשומת לב יתרה.

תודה רבה!

ילדי אי-גי והצוות

למתגייסים החדשים

לשורות צה"ל

אלר גיארי

עדי אריאל

איל כהן

שירות תורם

לכם ולצבא

שמרו על עצמכם

בית עין-חרוד

עילי יחיאלי

איננו

1934 - 2012

עילי יחיאלי נולד בעין חרוד ב-29.5.1934 להוריו נחמה ויוסף יחיאלי. אמו נחמה נולדה באוקראינה ב-1906. היא קיבלה חינוך עברי והשכלה כללית ובהיותה חברת "החלוץ", ברחה מרוסיה ועלתה ארצה ב-1925 לקיבוץ גבעת השלושה ומשם בלוויית הוריה לעין חרוד.

אביו, יוסף יחיאלי שהיה איש משכיל נולד ברוסיה לרב העיירה וגם הוא כחבר החלוץ נטש את לימודיו ועלה ארצה ב-1920. הוא הצטרף לעין חרוד, עבד בימים בפלחה ולמד בלילות כדי לרכוש ידע בחקלאות.

השניים נפגשו בעת חוליו של יוסף, כשטופל על ידי נחמה. הם בנו יחד את משפחתם ונולדו להם שלושה ילדים. עילי גדל בחינוך המשותף. בשנת 1948 נפטרה אמו נחמה ואביו נותר עם שלושה ילדים.

ילדותו של עילי לא הייתה קלה. בסובלו מבעיה של קשב וריכוז (המטופלת בימינו בקלות רבה) הוא לא אובחן ולא טופל כראוי, ולכן לא השתלב במסגרת הלימודים המקומית ונשלח ללמוד מחוץ לבית. בשובו בגיל שש-עשרה יצא לעבוד בשדה עם אביו עד לגיוסו. בצבא שירת כחייל קרבי בגבעתי, שירת באזור בית ליד ובהר הצופים. במבצע סיני שירת בשריון והשתתף בקרבות באבו-עגילה. מאוחר יותר עבר קורס חובשים וב-1967 שירת כחובש קרבי בגולן.

זכה עילי לשתי אהבות גדולות. האחת, אשתו מזל ז"ל והשנייה יוספה אשתו תיבדל לחיים ארוכים. מזל הייתה בת למשפחה מסורתית של יהודים יוונים ממצרים שעלו ארצה ב-1961. ב-1965 התקיימה החתונה על מגרש הכדורסל בעין חרוד.

עילי ומזל אימצו שני ילדים: הבת אורלי ואחיה אמנון. ההצלחה האירה פנים לזוג. אורלי בורכה בכל המעלות שילד יכול להתברך בהן: חכמה, יפיפייה, חברותית, מאירת פנים, רקדנית ומוזיקלית מאד. אמנון אף הוא בעל כישרונות מוזיקליים ותיאטרליים שאותם פיתח בלימודים בבית צבי בתל אביב, וכן שובב גדול. בהיות אמנון בן שלוש חלתה מזל בסרטן, נאבקה במחלה הקשה כשעילי

עוזר לה ככל יכולתו ומטפל בה באהבה. הילדים טופלו בדאגה רבה ובאהבה וחיו בצל המחלה. לאחר מאבק של חמש-עשרה שנים נפטרה מזל. אורלי נישאה וילדה בת. יצאה ללימודים באורנים ובעת נסיעה נפגעה בתאונה שהשאירה אותה מחוסרת הכרה ומרותקת למיטתה במשך 17 שנה עד שנפטרה ב-2010.

אמנון נסע בעקבות נישואיו למתנדבת קריסטל לדנמרק שם הם חיים ומגדלים יפה את שני ילדיהם ומשתדלים להגיע אחת לשנה לבקר את עילי ומשפחתו. עילי נותר לבדו, מלווה במשפחת אחיו יוחאי וגיסתו רינה. אלא שמזלו הטוב זימן לו את יוספה ואיתה זכה לזוגיות של אהבה, לבית יפיפה ומסודר, לטיולים ולחמימות משפחתית שלה תרמו גם בניה של יוספה. הוא זכה לטיפול מסור מאין כמוהו, אך כל אלה לא הצילוהו מהמחלה הארורה. בשנים האחרונות עבד עילי כנהג אמבולנס מסור, ושם הכירוהו מרבית חברי המשק וזכו לשירותיו. היו בחיי עילי עליות וירידות. הסבל והחולי ליוו את חייו, היתמות, האלמנות והשכול. והוא גבר והשתדל לחיות חיים נורמליים ומכובדים. חבל שאלה נפקו.

יהא זכרו ברוך

משחתפים בצערה של
מרינה ליטבק
(מטפלח בגן סגול)
במות האב
אלכסנדר בל
שלא תדעו עוד צער
בית עין חרוד איחוד

היית ... היית??

קיבוצניק אחראי ומסור. אהבת את ביתך את עין חרוד. חרשת את האדמה כגד"שניק מן השורה. עדרת, גזמת, טיפחת את הנוי במשק במשך שנים רבות בשמש קופחת, בגשם ובקור והכול נעשה באהבה רבה.

במשך שנים רבות וללא ליאות הסעת את חבריך במשק באמבולנס לעפולה - גם בזמנים שבהם נקראת לדגל בשעות לא שעות והיית תמיד נכון ומוכן לעזור, ואת כל זה עשית ב-78 שנותיך.

זכיתי להיות איתך ושלך בעשרים השנים האחרונות. הקמנו משפחה חדשה, משפחה שבה הפכו ילדיך לילדי וילדי לילדיך. נכדינו הכירו סבא מקסים, אוהב, דואג ומפנק. משפחה אחת גדולה ומאושרת.

יקר שלי... כמה, כמה אהבה יש בנשמה...

גרמת לי אושר ושמחה, מילאת אותי באהבה, נתת ללא גבול מעצמך. היית לי חבר אמתי במסע החיים, אהבתי את חיי איתך, אהבתי אותך.

נגזר עלינו לסכם תקופת חיים קסומה ומיוחדת במינה. תקופה שבה כבוד הדדי, חברות ואהבה בלי גבול שלטו בכיפה.

כל אחד מאיתנו נשא עימו חוויות חיים לא פשוטות. היחד שלנו הקל על המשא. היחד שלנו ניחם, היחד שלנו רומם. זה היה הכוח שליווה אותנו בשנים האחרונות שבהן חלית.

יקר שלי, קצת קשה לי לבטא במילים את עוצמת הערכתי אליך, על האופן שבו התמודדת עם הידיעה, הקושי והמחלה. על האופן שבו שמרת על האדם שבך ולא שינית דבר בדרכך, גם כשקשה היה, גם כשכאב, גם כשנמאס...

הרשה לי לומר, היית שם בשבילי עד הסוף המר. נשמע קצת מוזר? אולי... אבל הכי אמתי!

נכון, אני הייתי שם בשבילך אבל אתה היית שם לא פחות, בשבילי. ממך שאבתי את הכוחות, ממך שאבתי את התקווה, ממך יקירי קיבלתי את האור והאהבה.

עכשיו הסתיים לו הסבל וחלף הכאב ובאותה נשימה שבה אני אומרת - קשה היא מנשוא הפרידה ממך.

אני אומרת, יקירי, הירגע ונוח על משכבך בשלום. תמו ימי הסבל, תמו המאבקים. כאן כולנו מחבקים ושולחים אהבתנו אל מעבר לעננים.

יוספה שלך

היה היה - סיפורים אפלים

ה"אוטופיה" של יעקב סלע

עם הקמת המשענות לספסלי במת הגלבווע הגיש החבר יהודה אדר מכתב מאת י. סלע ז"ל לשם גניזה בבית שטורמן והוסיף: "מכתב זה שמור עימדי למעלה מחצי יובל שנים ואף יום לא שכחתי את תוכנו. היום הרגשתי שמילאתי חלק מצוואתו של אדם יקר זה. החלק השני יתמלא כאשר נחליף את הספסלים בחדר האוכל. מי ייתן ויהיה זה במהרה".

ד"ר יעקב סלע (בלובשטיין) ז"ל, אחיה של המשוררת רחל, סופר ומרצה בנושאים פילוסופיים וחברתיים, היה חדור עממיות נלבבת והתחבב על שומעיו - ציבור הפועלים בעיקר, בעיר ובכפר.

נוסף להרצאותיו על שפינוזה, מרכס, הרצל ועוד, היה שוקד על תקנת מספר ליקויים בסדרי חיינו. תבע יתר "תרבות" בסידור בתי השימוש בקיבוצים אז... ביחוד היה לוחם נגד ספסלים בלי משענת לאדם העובד שצריך לנוח בזמן הצגה או קונצרט: "אפילו להירדם בהרצאותי יותר נעים כשגבך נשען על משענת נוחה", היה אומר ומתחנן.

הוא לא רק דיבר וכתב על נושא זה אלא גם ניסה לשבור רשלנותנו בעניין זה. וכאן קטע מאלף ממכתבו לחבר יהודה אדר (מנהל הנגרייה בימים ההם) מ-19.1.1929: "...אזכה לראותך ביום ו' זה. נושא הרצאתי יהיה 'על האוטופיות'. בקשתי שלוחה לפניך: תגשים נא אתה מעין 'אוטופיה' שלי. עשה ספסל לדוגמה ל-5 מקומות ישיבה עם משענת וייקרא הוא - 'סלע הישיבה' (במקום 'סלע היישובי' שאיננו...). את הוצאות הספסל אשלם אני, כמובן בגדר חצי ל"י. תפילתי: ברוך זוקף כפופים - מכוונת אליך ולחבריך בנגריית עין חרוד. בברכות, י. סלע".

המלביה"ד: ש.ס. [כנראה ש. סבוראי]

מנצח

ליאט זלמיקי יונתי

להוצאת הרן

נח אליהו

שבע זרקות

לכל המשפחות

יומן מס' 534 24.6.1955

מצל טוז

למרי ויצחק עזובי

להוצאת הנכד אורי

בן לצופית ואבי

ולניסאוי רוני עז"ל לסלי

כן ירבו שמחות לכל המשפחות

מצל טוז

לצלונה ולצ'אוי

ליהודית ולצביקי

להוצאת הנכדה

רונה

בת לרשמת ולאורי

ברכות חמות

לכל המשפחות

מצל טוז

למאניקה ולסאסא

להוצאת הנכדה

סוז

בת לסימון ולהגר

ברכות לבביות

לכל המשפחות

יומן תרבות

ששי מאור

תרבות 1

מאז כניסתי לתפקיד (שנתיים) אני מתלבט ביני לבין עצמי ועם מעגל הפעילים הנאמן שמסביבי בשאלות רבות הנגזרות מכותרת הרשימה. כבר לא מעט זמן שהתרבות שינתה פניה והפכה לתרבות רב-גילית ורב-דורית, תרבות שאינה אחידה לכולם שהמאפיין הראשי שלה הוא התכנסות פנימה למשפחה. בעידן זה מתקיימות שאלות רבות במרחב הציבורי שצריך לתת להן מענה. חלק מן השאלות הרבות מוצגות כאן לדיון ציבורי:

מה הם חגי הליבה שאנו מעוניינים לשמר מבחינת "ייהרג ובל יעבור" ?

איזה חגים חשובים מסורתית שאותם נרצה לשמר במתכונתם תוך התאמות מתונות לאורך הזמן ואיזה לא?

האם לחוג את כל החגים?

איזה חגים להעביר למצב של רשות ואיזה לחובה?

איזה חגים או אירועים מגדירים את תעודת הזהות שלנו?

מה מקומו של מנהל התרבות בעיצוב "מצב הרוח" המקומי?

עד כמה מנהל התרבות הוא "מוביל חברתי" ומשפיע בישיר ובעקיף על תהליכים חברתיים בקיבוץ?

האם מנהל התרבות צריך להיות חבר במזכירות מתוקף אחריות תפקידו?

בעת האחרונה אנו עדים לנהייה וחזרה למקורות היהודיים ברחבי התנועה הקיבוצית וגם אצלנו.

איזה מין קהילה חברה אנחנו, חילונית, מסורתית, דתית אורתודוקסית, דתית רפורמית, אחרת?

האם יש מקום לדיון ציבורי בשאלה הזו אשר מתחילה לתפוס מקום בחיינו?

האם הדת היא מקור סמכות או השראה עבורנו?

מה מקומו של בית הכנסת בחיינו?

מה צריך להיות צביונו?

תרבות אחת לכל היא מצג שווא, אין דבר כזה היום, מגוון ההיצעים והגירויים הוא גדול, יכולת ההגעה אליהם היא פשוטה וזמינה (חיצונית ופנימית). תרבות אחת כאמירה היא חזקה במובן הזה שהיא מהווה את הדבק למרקם החברתי ובתור שכזאת הייתי מעוניין שתתייחסו לכותרת הרשימה, למהות ולא לתוכן, כי התוכן הוא מגוון ועצום ועונה לצרכים שונים ומופנה לקהלים מגדריים גם בחצר המשק וגם מחוץ לו.

בסיכום זמני של שנתיים בתפקידי אני יכול כמסקנת ביניים לומר בביטחון, כי בעין חרוד יש קהילה גדולה ומגוונת אשר צורכת תרבות פנימית. למרות המצב החברתי הקשה שבו אנו נמצאים מתקיימת פעילות תרבותית ענפה. מבחינה זו השנתיים האחרונות היו מוצלחות, עשירות וממוצע החגים והאירועים עומד על כל שמונה ימים שבהם מתקיים אירוע כלשהו. תרבות זה מרחב קיום שבו ניתן לומר תמיד שיש לאן לשאוף ומה לשפר וגם השמים הם לא גבול, כל מי שיש לו יכולת ורוצה לתרום לחברה שבה הוא חי, מוזמן לתרום ולהרים לגבהים את התרבות המקומית. מתגובות החברים הרבים לאירועים הרבים בשנתיים החולפות, ההרגשה טובה וזה בהחלט סימן מובהק למסקנת הביניים. תכנית התרבות השנה תהיה מרובת אירועים, אנו נשתדל להוסיף, לגוון ועל ידי כך להרחיב את המעגלים אשר לוקחים חלק פעיל בהווי התרבותי שלנו. אני מחפש מובילה למטעמי שבת.

שנת תרבות ברזכה לכולם

טיולי המשק ליערות הכרמל ולתבור שנדחו,

ייצאו ביום שישי 9.11.12 בשעה 8:00 מחדר האוכל

פרטים והרשמה מעל גבי לוחות המודעות

לו"ז אירועי חג חנוכה:

יום ראשון כ"ה כסלו תשע"ג - 9.12 בשעה 18:00
הדלקת נר ראשון, סדנת יצירת חנוכיות מחומרים טבעיים.

יום חמישי כ"ט כסלו תשע"ג - 13.12 בשעה 18:00
טקס חג חנוכה, נר שישי, ארוחת ערב.

שבת ב' בטבת תשע"ג - 15.12 בשעה 10:00
מופע חנוכה לילדים.